

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره آموزش عمومی امر به معروف و نهی از منکر

«انسان مصلح» استاد علی تقوی

جلسه پنجم: احکام تکمیلی

يَا بَنِي آدِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ

بخش دوم احکام کاربردی امر به معروف و نهی از منکر رو

خیلی فشرده خدمت شما عرض می کنم

امر به معروف و نهی از منکر همونطور که گفتیم چهار شرط وجوب داشت و سه مرحله

اما به چیزایی هست که شرط وجوب امر به معروف نیست

ولی بعضی از مردم گمان می کنند که اون ها هم شرط وجوب امر به معروف و نهی از منکره

* یگیش سن و ساله

بعضیا میگن آقا ما سنمون کمتر از این آدم گناهکاره!

من دهنم بوی شیر میده!

من به بابابزرگم تذکر بدم؟ من به رئیسم تذکر بدم؟

این دکترا داره، من پنجم دبستانم مثلاً، من فهمم، سوادم، سنم کمه!

هیچ مرجع تقلید بزرگواری سن و سال رو جزء چهار شرط و جوب امر به معروف نفرموده

بود، بحثش رو کردیم

یا مورد دیگه:

* جنسیت، مُمائله، هم جنس بودن

بعضیا میگن آقا من به نامحرم تذکر بدم؟؟؟

به جنس مخالف تذکر بدم؟؟؟

محرم بودن یا نبودن، هم جنس بودن یا نبودن رو

هیچ مرجع تقلیدی شرط و جوب امر به معروف و نهی از منکر نفرموده!

بله، به غیر هم جنس هم واجبه تذکر بدی، همونطور که به همجنس واجبه

حالا بهتره، بله، اگه هم جنسش هست از او بخوایم او تذکر بده

قشنگ تره، تفکر روان شناسی میکه اثر تذکرت بیشتر میشه، احترامش...

ولی اینکه بگیم حالا آقایون به خانما تذکر ندن یا خانم به آقا تذکر نده،

نه، هیچ این حرف ها رو شرع اسلام اون قدری که ما از مراجع استفتاء کردیم، پرسیدیم،

شرع اسلام این حرف ها رو نمی پذیره

مورد دیگری که شرط وجوب نیست ولی بعضیا فکر میکنن شرط وجوبه

و بخاطر این چیزا رها میکنن تذکر دادن رو

***نیت هست**

میگن آقا ما بخوایم امر به معروف کنیم یا میشه!

نیتمون زیر سوال میره!

ما قربه الی الله نمی تونیم امر به معروف کنیم، خالص باشیم!

از این حرف ها، چیه این حرف ها؟

امر به معروف واجب تَوَصُّلی ست

واجب تعبدی نیست

نیت و قصد قربت رو دَرش شرط نفرمودن مراجع

می روم امر به معروف کنم قربه الی الله!

حتی این نیت نمی خواد!

البته نیت کنید ثواب بیشتر همیشه

ولی نیت در امر به معروف شرط نیست

شما خالص هم که نباشی با قصد ریا و جانماز آب کشیدنم باشه باید تذکر بدی

یه کسی می گفت رُفُقامو تو خوابگاه دانشگاه دانشگاه نماز صبح بیدار می کنم، امر به معروف اشکال داره؟

گفتم یعنی چی؟ نه، چه اشکال داره؟

گفت آخه گاهی وقتا فلانی، وقتی بیدار شون می کنم از سر اخلاص که پاشن نماز بخونن،

گاهی وقتا از سر این نیت بیدار شون می کنم که پاشن اینا، من از خواب شیرین سحر گاهیم زدم،

اینجا جز جگر گرفته ها گرفتن خوابیدن، راحتشونه! پاشو نمازت رو بخون!

این امر به معروف تو رو خدا آقای تقوی اشکال داره؟

گفتم: نه، البته ثواب اون که با اخلاص بیدار کنی بیشتره ولی اینم باید انجام بدی

امر به معروف نیت درش شرط نیست

مورد دیگری که باز در امر به معروف شرط نیست ولی بعضی ها شرط می پندارند،

خوب دقت بفرمایید:

*عامل بودن و عادل بودن خود اون کسیه که می خواد امر به معروف کنه

میگن بابا ما خودمون دنیای عیبیم!

آخه منِ معصیت کار!

منی که خودم دیروز دروغ از دهنم در رفت، حالا می بینم رفیقم داره دروغ میگه نهیش کنم؟!!

یه ضرب المثل غلطی هم دست گرفتن هی بهش مَبْسُک میشن میگن:

رطب خورده منع رطب نباید بکند

نه، اتفاقاً اسلام میگه رطب خورده درسته اثر تذکرش میاد پایین ولی واجبه که منع رطب بکنه

یه حدیثِ حالا در واقع سَنَدش هم داستان داره بخوایم بررسی کنیم

اون حدیث هم دست گرفتن که آره، رطب خورده چی بوده قضیش؟

نخیر، حدیثِ یَحْتَمِلُ بِالصِّدْقِ وَالْكَذِبِ!

*****مراجع تقلید همه ی احادیث رو می بینن، همه آیات رو می بینن،**

بر اساسی اونا جرح و تعدیل می کنن، مُحکَم و مُتَشَابِه می شناسن، فتوا میدن***

مراجع هم اون احادیث رو دیدن و یک مرجع تقلید نداریم در بین شیعه یا از مُفتی های اهل سنت

که بگن که تا خودت درست نشدی امر به معروف نکن!

بله، این موعظه ی اخلاقیه!

در آیات و روایات داریم این چیزا رو

میگه خودت رو درست کن بعد به دیگران بگو!

***** این بحث اخلاقیشه، بحث اینه که اثر گذاری حرفت بیشتر بشه*****

ولی شرعاً از همه ی مراجع استفتاء داریم، فتوا داریم، بعضی تو رساله هاشون نوشتن:

بر گناهکار هم واجب است حتی در گناه خودش، دیگران رو نهی از منکر کنه

روایت امیر المومنین فرمود:

وَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ تَكُنْ مِنْ أَهْلِهِ

دیگران رو امر به یه خوبی هایی بکن تا خودت اهل اون خوبی بشی

خودت خیلی کارت درست نیستا!

کاهل نمازی، دیر و زود می کنی، قضا میشه نمی دونم آدا میشه چی میشه!

ولی دیگران رو به نماز اول وقت امر کن

قبول دارم الان تو دلتون دارید می گید آقا حرفمون اثرش میاد پایین!

بله، خیلییی فرقشه، کدوم نفَس داره تذکر میده؟

منی که خودم مشکل دارم؟ یا اون بزرگواری که خودشم کارش درسته؟

ولی، اینو بگم مَخْلَصِ کلام بریم سراغ بحث بعدی

گناهکار بودن، عذری برای ترکِ واجبِ امر به معروف نیست!

راه فرار رو اسلام بسته!

گناهکاری که باش! تذکر بده، خودتم درست کن!

یه قدم خودسازی، یه قدم دگر سازی!

درست شد؟ این از این بحث، حالا مبسوطش رو خواستید دیگه مراجعه کنید بخونید.

مورد دیگری که بعضی ها فکر میکنند شرطه:

*جهل گناهکار هست

میکن آقا این که نمیدونه کارش گناهه، و لش کن!

ااا، اون یکی، حاج آقا اون که می دونه، خودش می دونه کارش گناهه و لش کن!

پ خسته نباشید! این که نمی دونه و لش کن! اونم که می دونه و لش کن!

***نه، اگر جاهل باشه، ارشاد جاهل به حکم واجبه!

نمی دونه؟ بهش می گیم تا بدونه!

***اونم که می دونه، یادش رفته، حواسش نیست یا لجبازی می کنه!

اونم واجبه یادآوری کنیم

پس گناهکار جاهل باشه یا جاهل نباشه، باید بهش بگیم، تذکر بدیم!

چه خودش مسئله رو بدونه چه ندونه!

بعضیا میگن آقا ما مُجَرَّدیم، ما جوونیم، نمی دونم چِسْمون به نامحرم بیفته...

مگه قراره تو دنبال مورد بگردی تو خیابون؟؟؟

اون چیزی که چشمت افتاد، نگاه اول، نگاهتم می دزدی، سرت رو میندازی پایین،

یه لحظه تذکرت رو میدی!

یا خانما میگن آقا ما جوونیم، نمی دونم تذکر به مردی که داره کار بد می کنه،

روزه خوری می کنه، نمی دونم گرون فروشی می کنه، اینا تذکر بدیم؛

صدای ما دل او را می لرزاند، نمی دونم،

بابا همون اسلامی که میگه با نامحرم تا می تونی کمتر تعامل داشته باش،

همون اسلام هم میگه امر به معروف و نهی از منکر به وقتش واجبه باید انجام بدی!

لذا جوون بودن، مجرد بودن، اینا تو اجوبه الاستفتائات رهبری آمده،

این حالت های مختلف مکلف باعث رفع تکلیف نمیشه و واجبه تذکر بدیم.

مورد دیگری که باز بعضی ها فکر می کنند در امر به معروف شرطه و حتماً باید لحاظ بشه:

*احترام و آبروی گناهکاره

میگن آقا حتماً طوری تذکر بدید که یک ذره هم احترام گناهکار شکسته نشه! /:
بله، ما هم می گیم اصل بر همینه، اسلام میگه اصل بر اینه که افراد احترام دارن، آبرو دارن،
باید احترام و آبروشون حفظ بشه و لو گناهکار باشه!

اما این مطلق نیست!

جایی که شما دیدی تذکرت مشروطه به اینه که داد بزنی،

چاره ای نیست! اینجا گناه علنیه و خیلی هم گناه زشتیه!

اینجا باید بلند بگی

و لو اینکه جلوی جمع آبروی این گناهکار کاسته بشه، و لو اینکه احترامش کاسته بشه

اونجا دیگه اشکال نداره

امر و نهی اگه متوقف بر بی آبرو شدن گناهکارم بود،

اصلاً رسانه ای باید بشه یه وقت آبروی طرف باید بره،

منتها تا همیشه احترام و آبرو رعایت بشه،

این ها شرط نیست!

بهتره که من خودم عامل باشم / **بهتره** که نیتم خالص باشه / **بهتره** که هم جنسش باشم

بهتره که مثلاً احترام و آبروش حفظ بشه

ولی اینا شرط نیست

که بگیم حالا با این تذکر چون آبروش به خطر می افته پس نگیم!

نه، وقتی گناه علنی بود دیگه آبرو اینجا لحاظ نمیشه!

مورد دیگری که باز بعضی ها فکر میکنند شرط و جوب امر به معروفه، میگن آقا ما تذکر بدیم:

***احتمال داره لجبازی کنن**

فقط جایی تذکر بدهید که یقین دارید لجبازی نمی کند!

بخشید کجا شما یقین دارید طرف لجبازی نکنه؟؟؟

احتمال لجبازی، "احتمال" همه جا هست!

مفهوم احتمال، وقتی میکه احتمال اثر همه جا هست، احتمال لجبازی هم همه جا هست!

هیچ مرجع تقلیدی نفرموده که:

اگه جایی احتمال دادید لَج کنه، گناهِش رو بیشتر کنه و مثلاً تشدید گناه کنه،

پس تذکر ندید!

*****نه، جوری تذکر میدیم که لَج نکنه*****

اگرم یه مورد در هزار مورد لَج کرد:

بدتر اون ضبطی که می گیم خاموش کن زیاد کرد،

نمی دونم مثلاً گفתי حجابت رو رعایت کن بدتر بی حجابی کرد،

اون دیگه ما ضامنش نیستیم!

ما درست تذکر بدیم، احتمال لجبازی رافع تکلیف نیست.

بعضیای دیگه می گن آقا ما رو:

***مسخره می کنن**

خب اینم یه حرف سَخیفست!

قرآن کریم آیه ی ۳۰ سوره یس و آیات دیگر می فرماید آقا:

ما هیچ پیامبری نفرستادیم مگر اینکه **إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ! مسخرش کردن!**

خب حرف حق رو مسخره می کنن

شما نگاه کنید علما رو مسخره می کنن، قرآن رو مسخره می کنن!

اینکه ما رو مسخره می کنن چون امر به معروف می کنیم،

این دلیل بر ترک امر به معروف نمی شه، ما بخوایم ترک کنیم.

مورد دیگر، خیلی دقت بفرمایید، بعضیا می گن آقا:

***مردم رو از دین زده می کنید با این تذکر دادنتون**

مردم رو دفع می کنید، از دین بیزارشون می کنید، از مسجد و نمی دونم نماز و مومن ها و این ها

زده می کنید مردم رو، ول کن، تذکر نده که زده نشه! عجب!

اینکه مردم بدین بشن، زده بشن، دلخور بشن، اینا رافع تکلیف نیست!

البته، ما وظیفه داریم طبق شرع اسلام و دستور مراجع و رهبری تا می تونیم

زیبا تذکر بدیم، با ادب بگیم، با احترام بگیم، به آخفّ درجه که اشاره کردیم،

مهربون بگیم، قشنگ بگیم، اذیت نکنیم طرفو!

ولی اگه ما درست تذکر دادیم، با این اصول و ظرافت ها و لطافت ها، روشِ درست گفتیم،

قشنگ گفتیم، بفرما و بشین گفتیم نه ...

اگه قشنگ گفتیم حالا باز طرف دلخور شد،

از دین زده شد، از مسجد قهر کرد!

بخشید اون دیگه مشکلِ خودشه!

یه موقع هست من زدم در گوشش؛ با لسانی جواب میدادا!

صحبت می کردیم کافی بود؛ من زدم در گوشش!

من دفعش کردم!

بله اینجا من گناهکارم، مقصرم، بیخود کردم!

ولی یه موقع هست نه، من امر به معروف دُرُستَم رو انجام دادم، حالا اون کاری که لازم بوده

حالا این زده شده، از دین زده شده، به دَرک، ببخشید، اون مشکل خودشه که زده شده!

این دنبال بهانه بوده که نماز و بذاره کنار، این دنبال بهونه می گشته

پس حواسمون باشه احتمال اینکه مردم بدبین بشن، زده بشن، دفع بشن،

این دلیل بر این نمیشه که ما واجمونو بذاریم کنار به تریج قبای کسی بر نخوره!

نه، واجب رو انجام میدم، درست و خوشگل، اونطوری که مراجع فرمودن قشنگ انجام میدم

مورد دیگر:

***اجازه ی همسر و اذن پدر هست**

بعضیا میگن آقا اگر همسر ما اجازه نده ما امر به معروف کنیم،

اگر پدر ما بگه راضی نیستم تو تذکر لسانی بدی،

ما می تونیم این واجب رو بذاریم کنار؟

من از شما می پرسم:

اگر همسر یا پدر بیان به شما بگن که من راضی نیستم تو دیگه نماز بخونی، نماز و بذار کنار!

چیکار می کنی شما؟

آره، نماز مستحبی رو می توئم بذارم کنار!

امر به مستحب و نهی از مکروه رو می تونی بذاری کنار چون مستحبه!

ولی امر به واجب، نهی از یک حرامی که من به الکفایه هم اقامه نشده،

(یعنی یه وقت هست شما می بینی شما نری تذکر بدی،

ده نفر دیگه، به تعداد کافی، چهل نفر، چهار صد نفر، هر چقدر که کافیه

اونا تذکر میدن، هستن، میرن تذکر میدن گناه رفع میشه)

ولی یه وقت هست می بینی نه، کی تذکر میده!

باید ما بریم تذکر بدیم

حالا همسر میگه از خانه کمتر خارج شو، تلفنی تذکر میدی!

نمی دونم شیوه های مختلف با واسطه و ...

*****بله احترام حرف همسر، احترام حرف پدر، اینا رو داشته باشیم*****

ولی اینکه رضایت او شرط باشه در امر به معروف، نه، چهار شرط وجوب یادتونه گفتیم

هیچ کدوم از مراجع تقلید اذن همسر و پدر رو در انجام واجب، شرط ندونستن.

البته این هنر شما بزرگوارانه

خانم ها، بالاخره آقایون، بچه ها، اینا کسانی که احترام بزرگتر رو باید حفظ کنیم،

این هنر ماست که با شیوه هایی تذکر بدیم که احترام حرف او هم و رضایت او هم لحاظ بشه

مورد دیگر که بعضی ها میگن آقا:

***به ما کارت بدید**

کارت مجوز تذکر، کارت امر به معروف، حمایت قضایی باید پشت ما باشه

تا این نباشه ما تذکر نمی دیم!

عجب! برای انجام واجب کارت و مجوز میخواد؟ بارک الله!

شما نماز میخوانین بخونید کارت نماز خوندن، مجوز نماز خوندن خدا بهتره میده؟

اول ماه رمضان کارت مجوز روزه داری براتون صادر می کنه؟ ستاد روزه ی کشور مثلاً:)

میرید کارت روزه براتون صادر می کنه!

واجبی که آدم باید انجام بده، گفتیم دو مرحله ی اشاره و زبان کارت و مجوز نمی خواد،

بحثش رو کردیم.

یا مثلاً بعضی ها می گن آقا:

***فامیلمون دلخور میشه، مردم از ما ناراحت میشن**

اینم همون بحث دفع شدن و طرد شدن و زده شدن از دین هست که اشاره کردیم.

این ضررهای کوچیک، دلخوری های کوچیک، اذیت ها و مفسده های کوچیک،

این ها رو انسان باید تحمل کنه

بحث بعدی ای که لازم است در قالب احکام فشرده ی امر به معروف و نهی از منکر خدمتون

عرض کنم عنوانش این هست:

امر به معروف و نهی از منکر کی حرام می شود؟

چه زمانی حق تذکر نداریم؟

سه موردِ مهمش رو بنده عرض می کنم خدمتون از مواردی که مراجع فرمودند:

مورد اول:

***جایی که مطمئن نیستی کارش گناهه، حق نداری تذکر بدی؟**

خَرومه!

گفتیم چهار شرط وجوب امر به معروف، شرط اول علم به معروف و منکر بود

وقتی مطمئن نیستی این کار منکره، شک داری، این کار جایزه داره انجام میده؟

*این حرفش، این حرف گناه بود؟

* این موسیقی حرامه؟

وقتی یقین نداری کار گناهه، حق نداری تذکر بدی!

*اینا دارن دست میدن با هم، یه آقا و خانمی، ظاهرش نگاه می کنی می بینی من یقین ندارم،

قُبْح شکنی هم نمی کنن، کار زشت نمی کنن که، یه سلام علیکی کردن، لبخندی زدن،

ان شاءالله مَحْرَم آن، شاید زَنَشه مثلاً، یقین نداری نامحرمه، حق نداری تذکر بدی، درست شد؟

*یه کسی رو به یه طرف وایساده داره نماز می خونه، وسط خیابون، پارک، پیاده رو،

سجاده انداخته داره نماز می خونه، شما نمی دونید قبله رو درست وایساده یا غلط،

بری امر و نهی اش کنی؟ بگی آقا قبله اینوری نیست، اونوریه!

تو که خودت قبله رو نمی دونی!

اگه یقین داری اشتباه وایساده باید بری بهش بگی

پس اولین جایی که امر به معروف حرام میشه، تذکر حرام میشه:

جاییکه خودت از گناه بودن کار مطمئن نیستی

مورد دوم:

***جائیه که خطر تذکر خیلی زیاد باشه و ارزشش رو نداشته باشه،**

گفتیم گناه کوچیک باشه

یعنی شرط چهارم از چهار شرطِ وجوب، عدم مفسده ی اَهم، برقرار نباشد!

اینجا هم تذکر حرامه!

شما حق نداری جونت رو به خطر بندازی

دیگران رو به خطر بندازی بخاطره یه گناهه خیلی کوچولو

مورد سوم:

از مواردِ حُرمتِ امر به معروف و نهی از منکر که حق نداریم بریم تذکر بدیم کجاست؟

***ایذاءِ بیش از حدِ ضرورت**

ببینید اذیت کردن مومن حرامه!

خب، همون بالاتر رفتن درجه ها، مراتبی که گفتیم، مراحلی که هست

***گفتیم لسان جواب میدهد شما داد بزنی!**

***داد جواب میدهد تو گوشش بزنی!**

***تو گوش زدن جواب میدهد تو دماغش بزنی مثلاً فرض کن!**

***یه روز بازداشت کافیه برای اصلاح این، یه سال زندانش کنی!**

اینا همیشه حرام!

پس مورد سومی که امر و نهی حرام میشه:

بیش از حدّ ضرورت اذیت کردن گناهکاره

این حرام میشه، باید در همون حدی که لازم هست در واقع گناهکار...

سه تا نکته ی ظریف کوچولو درباره احکام امر به معروف مونده

که لازمه اینجا خدمتون عرض کنم:

نکته اول:

*** آیا ما می تونیم جواب سلام گناهکار رو ندیم؟**

وقتی سلام می کنه جواب سلامش رو ندیم بخاطر اینکه بفهمه کارش اشتباه بوده،

برای نهی از منکر می شود جواب سلام رو ترک کرد؟

بله می شود

جواب سلام واجب!

امر به معروف و نهی از منکر هم واجب!

ولی همه ی مراجع تقلید می فرمایند در باب تَزَاخُم، الْأَهَمُّ فَالْأَهَمُّ

(همه ی مراجع وقتی از شون استفتاء کردیم، چون ما یاد گرفتیم دینمون رو از مراجع تقلید بگیریم،

ما نمی تونیم به یه آیه یا یه حدیث استناد کنیم ما مجتهد نیستیم)

از مراجع که استفتاء کردیم همشون فرمودن که:

اگر جایی مجبور شدی بخاطر نهی از منکر جواب سلام طرف رو ندی،

اشکال نداره، جواب سلام رو رها کن!

حالا یه وقت هست شما می تونی هم جواب سلامش رو بدی هم بعدش تذکر رو بدی، بده بهتر!

ولی اشکال نداره از باب نهی از منکر، بفهمونی به طرف که این حرفت زشت بود،

این کاری که دیروز کردی غلط بود من دلخورم از اون حرکت حرامی که انجام دادی؛

سلام می کنه می تونی جواب سلامش رو ندی، یا یه چهره ای هم در هم بکشی،

این جایز است بدونیم

نکته دوم:

حواسمون باشه عزیزان، شیوه های امر به معروف رو چطوری انتخاب کنیم؟

بعضیا میکن آقا آیا شرع اسلام، احکام، مراجع تقلید، برا ما روش تجویز کردن؟

*مثلاً لسانی بیشتر تذکر بدیم بهتره یا رو کاغذ بنویسیم تذکر مونو؟

*یواشکی در گوشش بگیریم، نجوا کنیم بهتره یا بلند بگیریم بهتره؟

*به خود گناهکار تذکر بدیم بهتره یا به یه واسطه ای، به یه بزرگتری بگیریم اون تذکر بده بهتره؟

*با زبان خوش تذکر بدیم بهتره یا با زبان تند تذکر بدیم؟

*جدی و محکم تذکر بدیم یا با مهربونی و قربون صدقه رفتن تذکر بدیم؟

مراجع تقلید در پاسخ این استفتاء احکام می فرمایند که:

*****اسلام تجویز کلی برای این موضوع نداره*****

هر جا می بینی با هر کدام از این آدما کدام روش بهتر جواب میده؟

یه جا باید داش مَشْتی صحبت کنی

یه جا باید قربون صدقه بری

یه جا باید محکم بگی با جدیت

یه جا باید با قول لَین بگی

پس بعضیا نگوں جا با زبانِ خوش!

نه، ٲه جاهایی اتفاقاً زبانِ خوش جواب نمیده، باید ٲه خورده آخم کنی بگی

*** آقا همیشه شفاهی بگید؟**

نه، ٲه جا باید کاغذی، ٲیامکی، نامه ای

*** همیشه برید به بازرسی اداره گزارش کنید؟**

نه، ٲه جا باید خودت تذکر بدی، ٲه جا باید زنگ بزنی به بازرسی مثلاً تذکر بده،

واسطه تذکر بده

درست شد؟

پس حواسمون باشه اون مرحله و اون شیوه ای رو اتخاذ کنیم که

احتمال تأثیرگذاریش بیشتر هست

و نکته آخر:

در باب احکام، ٲه مقدار دقت می خواد عزیزان

ٲه سری گناهایی که در جامعه ی ما هست بهش می گن:

منکرای خاص!

گناه عادی نیست!

بدعت شده، اندراسِ حکم شده، یعنی پاره شدن، مُندرس شدن یکی از احکام اسلام!

یه وقتایی اصلِ اسلام در خطرِه!

یه وقتایی یه گناهای جدید و نوبری داره تو جامعه میاد فُجح شکنی می کنه!

اینا گناهای خاصّه!

داره یه پروژِه ی جدیدی از منکرات میاد، اشاعه ی فحشا بده توی جامعه!

یه وقت هست شما یه گناهِ عادیه، گمه، کوچولویی می بینی؛ این منکره عامه، گناهِ معمولیه!

یه وقت هست نه یهو ایا، این دیگه چیه؟ این نوبره، این جدیده، درست شد؟ گناهِ خاصّه!

خدا رحمت کنه آیت الله العظمی حاج آقا مجتبی تهرانی رو می فرمودند:

شخص خاص، برای منکرِ خاص، وظیفه ی خاص دارد

یعنی چی؟

شخص خاص کیه؟

کسی که مردم، اطرافیان، آشنایان، او رو نمادِ اسلام می دونن

آقا این بسیجیه! این آخونده! این بابا مومنه! این بچه مسجدیه! این نماز خونه! این چادریه!

کسی که ظاهرِ اسلامی داره، دیگران دربارش فکر می کنن او یعنی اسلام!

اگر این آدم، یه منکرِ خاص ببینه و تذکر نده چه اتفاقی می افته؟

انگار اسلام امضا کرده اون منکر رو، رضایت داده بهش!

نمی فهمه که من تقوی ام خودم سراپا ایرادم که!
نه، فک می کنه خب این مثلاً چون ریش داره دیگه،
چون نماز دیدیم می خونه، چون حدیث میگه این ها...

آقا کارمون اشکال نداشت دیگه، اگه اشکال داشت فلانی بود تذکر می داد!

اینو تو دلش میگه:

اگه کارمون بد بود خانم فلانی تذکر می داد دیگه، حتماً اشکال نداره کارمون!

گناه عادی میشه، لذا مراجع تقلید میگن:

اگر شخص خاص هستی شما،

(یعنی مردم به تو به چهره ی اسلام نگاه می کنن، مومن می شناسن تو رو)

از این منگرای خاص اگر دیدی، وظیفه ی خاص داری!

وظیفه ی خاص داری یعنی چی؟

*ملاحظه ی اثر رو نباید بکنی!

*ملاحظه ی خطر رو نباید بکنی!

*ملاحظه ی حَرَج رو هم نباید بکنی!

یعنی چی؟

آقا اینجا تاثیر داره سخن من یا نداره؟

باید بری بگی، اینقدر بری بگی تا تاثیر کنه

*****یقین داری تاثیر نداره، باز امر و نهی واجبه!*****

بینید جایی که یقین داری تاثیر نداره ولی امر و نهی واجبه،

جاییه که منکر، منکر خاصه!

روسی شو انداخته!

این داره یه گناه خیلی زشته فاحشی رو انجام میده وسط خیابون! زشته

اینجا باید برم بگم وگو اینکه:

*** یقین دارم اثر نداره**

*** می دونم خطر هم برام داره، مطمئنم خطرش هم زیاده**

*** عسر و حرج هم داره تازه، خیلی هم سخته برام**

چون گفتیم امر به معروف جایی که خیلی عسر و حرج هست، خیلی سختی زیاد هست،

واجب نیست دیگه!

ولی میگه اگر منکر، منکر خاصه، لازمه تا اون سر شهر هم باید بری

*پام درد می کنه، از پل هوایی برم بالا اون ور خیابون به اون تذکر بدم؟

وقتی بد حجابی عادی هستن نمیرم تذکر بدم، حَرَجِه!

ولی یهو می بینم ایااا یکی کشفِ حجاب کرده، منکرِ خاصه، باید برم اونور و تذکر بدم!

شما می بینید، مصداق بارزِش امام حسین علیه السلام

یزید منکرِ خاصه!

امام حسین علیه السلام شخصه خاصه و سکوتش رضایت اسلام تلقی میشه!

*لذا می بینید سختی و حَرَجِ رو به جان می خره

*خطر و مفسده و ضرر رو به جان می خره

*هیچ احتمال تأثیر هم در یزید نمی ده،

ولی واجب است

بلند میشه میره با همه ی این سختی ها امر به معروف و نهی از منکر رو انجام میده

خدایا ما رو رهرو حقیقی راه امام حسین علیه السلام قرار بده

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

سایت آمرین: www.Aamerin.ir

آدرس کانال در پیام رسان های داخلی: aamerin_ir

صفحه اینستاگرام: aamerin_ir

کانال آپارات: aamerin